ja siis öösel sel ajal kui tallaja harilikkul
ikka tulnud, ukse lähedal walwata, tule
küünal wakka all, et ruttu walgust saada.
Mees teinud nönda kui teda õppetud ja
jäenud walwama, ta kuulnud pimedas,
kudas keegi uherdi august siose pugenud ja
sängi poole läinud. Mees pistnud rutta
pulga augu ette ja wõtnud tule wakka
alt wälja, seal näinud ta ühe noore
tüdruku oma sängi juures seiswad, kes
aga omast elukohast ehk kust ta pärilt
on, midagi pole teadnud räekida.
Naisterahwas olnud mehele meele pärast,
ta hakkand teda armastama ja wõtnud
teda wiimaks omale naiseks. Nemad
elanud mõnd aastad õnnelikku elu
ja olnud nendel ka juba mittu last,
aga üal pole mees naisele seda rääkinud,
milwiisil ta teda on saanud.
Ühel pühapäewal olnud nemad mõlle
mad kirikus ja mees olla tähele pannud

kudas naine jutluse ajal olla naernud. Kodu
päinand mees naise käest seda järele miks pärast
ta kirikus naernud. Naine ütteli räegin küll
aga luba mulle pärast räekida kudas sa minu
oled saanud. Mees lubanud soowi täita ja naine
olla siis ka räekinud, mis pärast ta kirikus
olla naernud. Kurat olla kirikus kõikide nende
nimed üles kirjutanud, kes jutluse ajal tukkunud,
wiimaks saanud hobuse nahk, kuhu peale ta
neid ülesse kirjutanud nimesi täis, et pole enam
ruumi olnud kõiki üleskirjutada; ta pannud
siis teise naha otsa jala alla ja teise otsa wõtnud
hammaste wahele ja hakkand sell kombel
nahka pikkemaks wenitama ja teinud
selle töö juures ime weidra nöru, mis teda
wägise naerma ajanud. Mees olla siis
ka naisele asja lugu kõik täieste ülesse
räekinud kudas ja milkombel ta teda
saanud. Seal juures näitanud ta ka
toa ukse sees seda auku ja tõmbanud
prundi, mis senni ajani lügutamatta